

Indicatiestelling

Wat is het?

Een indicatiestelling is het toegangsbewijs waarop staat of je in aanmerking komt voor AWBZ-zorg, voor welke zorg, hoeveel en hoelang. Zo'n toegangsbewijs is geldig voor een bepaalde tijd, variërend van een paar maanden tot vijf jaar. Als je AWBZ-thuiszorg nodig hebt, staat er in het besluit op hoeveel uur je recht hebt per week. Voor verpleging thuis bijvoorbeeld zijn acht klassen, de hoogste (klasse 7) is 16 tot 19,9 uur per week, de laagste (klasse 0) is tot 0,9 uur per week. Als je zorg nodig hebt in een verpleeg- of verzorgingshuis, wordt gekeken welk zorgzwaartepakket (ZZP) nodig is. Je hebt pas recht op zorg als je een zogeheten indicatiebesluit hebt.

Wie bepaalt wat je krijgt?

Het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) bepaalt welke zorg je krijgt en hoeveel, op basis van de regels van het ministerie van VWS (wettelijke aanspraken). Jaarlijks geeft het CIZ ongeveer een miljoen indicatiebesluiten af. Driekwart van die besluiten betreffen een herindicatie (dus nieuwe besluiten over mensen die eerder al zorg ontvingen).

Hoe komt een indicatiestelling tot stand?

Mensen die zorg nodig (denken te) hebben, moeten zich melden bij het CIZ. Meestal kom je daar via je huisarts, het ziekenhuis of een andere verwijzer. Het CIZ beoordeelt dan via omvangrijke procedures wat je nodig hebt. Daarvoor worden vragenlijsten ingevuld, er wordt gekeken naar de woon- en leefomgeving; afhankelijk van de situatie worden die vragen telefonisch gesteld of komt er iemand op bezoek. Als iemand een ingewikkelde zorgvraag heeft – bijvoorbeeld omdat hij of zij meerdere kwalen heeft – dan wordt de zorgaanvraag bekeken door een team van verschillende specialisten.

Het CIZ heeft maximaal zes weken de tijd om een besluit af te geven. Het is daarom belangrijk om tijdig een (her)indicatie aan te vragen, zodat er zo min mogelijk tijd zit tussen het moment van aanvraag en het moment waarop je zorg nodig hebt.

De procedures zijn behoorlijk bureaucratisch en complex, maar zijn vanaf 1 januari 2010 een stuk eenvoudiger geworden. Dat geldt met name voor de herindicaties. De uitvraag is eenvoudiger (de lijst van informatie die gevraagd moet worden) en de rol van de zorgaanbieder is groter. Vanaf 2010 beoordeelt niet meer het CIZ telkens opnieuw of iemand meer of minder zorg nodig heeft, maar is het advies van de zorgaanbieder belangrijker. De zorgaanbieder geeft aan wat de indicatiestelling moet zijn en kan de zorg direct inzetten. Hun advies wordt in principe een-op-een overgenomen, tenzij er een steekproefsgewijze controle plaats vindt. In dat geval zitten er maximaal twee weken tussen beoordeling en het afgeven van het indicatiebesluit. Deze vereenvoudiging is een besluit van het Ministerie van VWS, mede op aandringen van zorgaanbieders en professionals. De nieuwe indicaties blijft het CIZ zelf doen.

Waarom is indicatiestelling belangrijk?

De AWBZ is een collectieve voorziening (alle werkenden betalen premie) en op deze manier is er een poortwachter die bepaalt wie er recht heeft op zorg. Het is ook voor mensen zelf van belang op welke zorg ze recht hebben. De manier van indicaties aanvragen en opstellen is in heel Nederland hetzelfde.

Wanneer heb je ermee te maken?

Als zorgvrager of cliënt wanneer je denkt dat je zorg nodig hebt. Als professional wanneer hij of zij denkt dat iemand andere zorg nodig heeft of omdat de geldigheid (termijn) van een indicatiebesluit van een cliënt afloopt.

Links

- www.ciz.nl
- www.minvws.nl/kamerstukken/lz/2009/bouwen-aan-vertrouwen-toekomstvisie-indicatiestelling-awbz-en-ciz.asp